

Poskus je uspel

Kot vse občinske mladinske konference, ima tudi šišenska komisija za ohranjanje revolucionarnih tradicij. In ta komisija v svojo dejavnost vključuje tudi pohodno enoto. Le-ta se udeležuje republiških, regionalnih in občinskih pohodov, skrbi za spomenike in ureja njihovo bližnjo okolico, organizira orientacijska tekmovanja in podobno.

Priprave na konferenco OK ZSMS

Zapleti, očitki in še kaj

Na zadnji razširjeni seji predsedstva OK ZSMS, na kateri so bili prisotni tudi mladinski predstavniki dveh največjih šišenskih delovnih organizacij, Litostroja in Leka, in na kateri bi se morali dokončno dogovoriti o zadnjih pripravah na volilno konferenco naše OK ZSMS, se je razprava o tej točki dnevnega reda obrnila ravno v nasprotni smeri, kot je bilo pričakovati.

Namesto da bi udeleženci samo potrdili evidentirane kandidate za novo predsedstvo in sprejeli poročilo o delu OK ZSMS, se je razvila večurna razprava. V razpravi ni manjkalo očitkov na račun (ne) dela predsedstva, etiketiranja z izrazi oportunisti, konformisti in celo karleristi, kritike kadrovske politike in še in še. Skratka, takšne odkrite razprave lahko samo pozdravimo, pripomnimo pa samo to, da bi bile lahko bolj argumentirane. Na primer, kadrovske politike OK ZSMS ni mogoče kritizirati tako, da se opiramo le na govornice, zakaj kdo odhaja s položaja in zakaj kdo prihaja. To namreč niso trdni argumenti.

Glede na vse to so se udeleženci dogovorili, da bo volilna konferenca predstavljena na konec novembra, da bi bila gradivo in kandidatna lista res temeljito pripravljena. Upajmo, da bodo v razpravah na konferenci o vseh teh problemih in dvomih izoblikovali dokončno stališče.

Vilma Prezelj

»Še dve leti nazaj smo delo jemali resno, zavedali smo se svojih nalog in jih izpolnjevali po naših močeh. Potem pa je naše delovanje kar naenkrat zamrlo, zaživelo le občasno, pa še takrat neresno, nobene prave volje do dela ni bilo. Vsak se je izgovarjal na druga, važnejša opravila,« pravi Jože Brvar, predsednik komisije za ohranjanje revolucionarnih tradicij pri OK ZSMS.

Starejši mladinci, ki so si z delom pri pohodni enoti pridobili izkušnje, ki bi jih lahko posredovali mlajšim, so torej izgubili voljo do dela. Pa tudi če bi izkušnje želeli prenesti na mlajše, bi morali le-te najprej pridobiti, saj so stalno beležili le odhajanje članov, novih niso pridobivali, niti jih niso poskušali.

Letos so pohodniki spoznali, da so prišli do faze, ko gre za biti ali ne biti. Dvanajst pohodnikov, toliko jih je namreč še ostalo, se je odločilo za prvo, torej za biti. Prijeli so za delo: na novo so formirali mladinsko in pionirsko pohodno enoto, naredili program do konca leta in okvirni program za naslednje leto in ga poslali skupaj z vabilom za sodelovanje na vse osnovne organizacije ZSMS, mladincem, za katere so menili, da bodo k pohodni enoti z veseljem pristopili, tudi na dom. Polni pričakovanja so nato čakali na novo delovno moč, a so sčasoma z razočaranjem ugotovili, da z novo močjo ne bo nič, saj niso prejeli odziva niti na eno vabilo.

Niso vedeli, kaj bi storili, saj so bili zopet na točki, s katere so tako optimistično krenili. S spoznanjem o edini možnosti, da delo pohodne enote zopet zaživi, so se obrnili k pionirjem, da jim vzbudijo zanimanje

za delo, saj bodo oni tisti, ki bodo nekoč prevzeli njihovo delo.

Naredili so manjši poskus: poslali so vabila za pohod osnovnima šolama Riharda Jakopiča in Valentina Vodnika in sklenili, da bodo v primeru, če bo med pionirji zanimanje za pohod dovolj veliko, vabila poslali na vse osnovne šole v občini. No, pa se je zopet zataknilo, saj je poskus, če lahko tako rečemo, preveč uspel. Na pohod je prišlo preko štirideset pionirjev, tako da pionirjev z drugih osnovnih šol ne morejo povabiti, saj je premalo mladincev, ki bi pohode z večjim številom udeležencev lahko vodili.

Vendar pa pohodniki pravijo, da bodo pohodi kaj kmalu postali množični, saj bodo starejše pionirje dodobra usposobili tudi za vodenje. Na vse pohode hodijo mladinci skupaj s pionirji, sodelujejo z Zvezo borcev, ki jim pohode popestri s kulturnim programom, v kratkem pa bodo pohodniki za pionirje organizirali tudi seminarje, kjer jim bodo predstavili svoje delo in težave, s katerimi se pri njem srečujejo.

»Upamo, da se nam bo intenzivno delo s pionirji obrestovalo. Želimo jim vzbuditi voljo do pohodništva, do organizacije pohodov in tekmovanj. Če nam bo to uspelo, potem bo naša pohodna enota po dolgem času spet taka, kot bi morala biti,« pravi Jože Brvar.

Če bo delo pohodnikov s pionirji rodilo sadove, in kot kaže, je za to veliko možnosti, bo njihova domislica lahko za zgled tudi mladincem, ki delajo na drugih področjih in nenehno tožijo, da podmladka ni in ni, hkrati pa pozabljajo, da podmladek sam od sebe gotovo ne bo prišel — vsaj malo ga je treba pobzati.

Sonja Nered

Prebrali smo v biltenu pohodne enote

Ena nežna in ena grozna...

Iz bilitena, ki ga izdaja mladinska pohodna enota Milan Mravlje in deluje v okviru naše OK ZSMS, povzemamo zgodbi, ob katerih se boste prijetno zabavali.

Ljubezenska zgodba

Dolgo sem jo opazoval in res mi je bila grozno všeč. Končno sem se odločil in stopil k njej. Vzel sem jo v naročje ter jo odnesel v svoj avtomobil. Kar smejalo se mi je, ko je bila poleg mene in peljal sem zelo počasi. Ko sem prišel do doma, sem jo odnesel v svoje stanovanje. Položil sem jo na posteljo ter jo nekaj časa samo opazoval. Počasi sem se ji približal in sedel poleg nje. Bila je vsa voljna in mehka. Počasi sem ji začel odpenjati gumbce, res, bila je vsa moja, kar podala se mi je. Res čudovita je ta moja nova srajca, pa še draga ni bila.

Z nožem na pot

Stal sem za vogalom hiše in sem ga dolgo opazoval. Naenkrat sem se odločil in šel v kuhinjo. Iz predala mize sem vzel velik, svetel nož. Šel sem nazaj ter ga spet opazoval. Žarek sonca je posijal in nož je kar zablestel. Še bolj trdno sem ga prijel, tako da se mi roka ni več tresla. Še slutiti ni mojega namena. Šel sem počasi proti njemu, čisto tiho in neopazno. Roka mi je začela spet drhteti. Počasi sem dvigal nož. Malo sem še počakal, potem pa sem zamahnil, zelo globoko. Pa še enkrat in še enkrat. Tako dolgo, dokler nisem izruval velikega, čudovitega regrata.

Tudi mi fotografiramo!

Fotografiranje je zanimiva stvar in mladina se rada odloča za sodelovanje v takem ali podobnem krožku, kjer se naučiš mnogo koristnega, kar ti v življenju lahko koristi.

Na osnovni šoli Veljko Vlahovič deluje foto krožek že nekaj let, vendar se je pravo delo v njem razvilo šele letos. Člani imamo temnico, v kateri so vsi pripomočki za fotografiranje in izdelovanje fotografij. Krožek obiskujeta dve skupini učencev od 5. razreda naprej. Učimo se marsičesa zanimivega: od mešanja kemikalij za razvijanje filmov do izdelovanja negativov in še kaj. Ob koncu šolskega leta smo učenci pripravili razstavo fotografij in izdelkov, ki smo jih naredili v tem krožku.

Mitja Kokol

Ulica bratov Učakar 82
61118 Ljubljana

POPRAVEK

V prejšnji številki nam je v rubriki »Naši odlikovanci« ponagajal tiskarski skrat. Marija Premk je bila odlikovana z Medaljo zaslug za narod, Nataša Remškar pa z Redom dela s srebrnim vencem. Obema tovarišicama se za spodrslijaj opravičujemo!